

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Aronov Roman în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2020 și sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 03 martie 2020, în cauza penală în privința lui,

*Podlesnov Leontii XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 21.10.2019 – 03.03.2020

instanța de apel: 01.08.2020 – 13.10.2020

instanța de recurs: 24.12.2020 – 31.03.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 03 martie 2020, Podlesnov Leontii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) și art. 290 alin. (1) Cod penal și condamnat, după cum urmează:

- în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal – pedeapsa în formă de închisoare, pe un termen de 10 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea dreptului de a ocupa funcții și exercita activitatea legată de gestionarea drogurilor, etnobotanicelor, a analogilor acestora, precum și a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 ani;

- în baza art. 290 alin. (1) Cod penal – pedeapsa în formă de închisoare, pe un termen de 1 an, 6 luni, cu executare în penitenciar de tip închis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor, lui Podlesnov Leontii i-a fost stabilită pedeapsa definitivă în formă de închisoare, pe un termen de 11 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea dreptului de a ocupa funcții și exercita activitatea legată de gestionarea drogurilor, etnobotanicelor, a analogilor acestora, precum și a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 ani.

A fost menținută măsura preventivă „arestarea preventivă”, aplicată în privința lui Podlesnov Leontii, precum și menținerea măsurilor de investigație în vederea căutării acestuia.

Termenul executării pedepsei în privința lui Podlesnov Leontii urmând a fi calculat din momentul reținerii, cu includerea în acest termen a perioadei arestării preventive și arestării la domiciliu din data de 22.08.2019, până la data de 08.11.2019.

A fost dispus încasarea din contul lui Podlesnov Leontii a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor în sumă de 7140 lei, și a cheltuielilor suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în sumă de 3000 lei.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, Podlesnov Leontii într-o perioadă nestabilă de timp, în circumstanțe nestabilite de către instanța de judecată, dar până în perioada lunilor iulie 2019 - august 2019, nedispunând de autorizație corespunzătoare, a intrat în posesia drogurilor, și anume a marihuanei, în cantitate totală de 6376,48 grame, urmărind scopul înstrăinării acestora. În continuarea intenției sale, acționând din interes material în scopul înstrăinării drogurilor deținute ilegal, a transportat și distribuit ilegal o parte din drogurile deținute, și anume marihuană în cantitate de 233,98 grame, în următoarele circumstanțe:

La data de 24.07.2019, aproximativ la orele 09:40-09:50, aflându-se la intersecția str. Kiev, str. Alecu Russo și bd. Moscova din mun. Chișinău, i-a înstrăinat ilegal, contra sumei de 3000 (trei mii) lei, investigatorului sub acoperire cu date cifrate Bulgaru Valeriu, o butelie din polimer incolor cu inscripția „Lapte pasteurizat”, în care potrivit Raportului de expertiză judiciară nr. XXXXX din 09.08.2019, se afla masă vegetală uscată, mărunțită de culoarea verde, cu miros specific cu cantitate de 233,98 grame, care reprezintă marihuană, substanță stupefiantă obținută artizanal din plante de cannabis (câneapă), care se atribuie la droguri în proporții mari, convenind cu investigatorul sub acoperire cu datele cifrate Bulgaru Valeriu că ulterior o să-i mai vândă dacă totul va merge bine.

Tot el, în continuarea intenției sale criminale, având scopul înstrăinării părții rămase de droguri, și anume a marihuanei, a păstrat până la data 22.08.2019 cantitatea rămasă de droguri, în cantitate totală de 6112,5 grame, care au fost depistate și ridicate în cadrul perchezițiilor efectuate la 22.08.2019, după cum urmează:

1. În cadrul percheziției efectuate la 22.08.2019, orele 07:50 în automobilul lui Podlesnov Leontii, de model „Renault Scenic” cu n/î XXXXX, care se afla în satul Cunicea, raionul Florești, au fost depistate și ridicate: un sac din materie textilă, în care se aflau trei sacoșe din polietilenă cu mase vegetale uscate de culoarea verde, cu miros specific plantei de cannabis, cu

cantitatea de 989,7 grame, 988,6 grame, 995,9 grame, care potrivit raportului de expertiză nr. XXXXX din 11.09.2019, reprezintă marihuana, care se atribuie la substanțe stupefiante, adică droguri; o caserolă polimerică cu capac, în care se afla o sacoșă de polietilenă cu masă vegetală uscată, de culoarea verde, cu miros specific plantei de cannabis, cu cantitatea de 166,5 grame, care potrivit raportului de expertiză nr. XXXXX din 11.09.2019, reprezintă marihuana, care se atribuie la substanțe stupefiante, adică droguri; un vas polimeric cu capac, în care se afla masă vegetală uscată, având un grad avansat de mărunțire, sub formă de pulbere de culoarea verde, cu miros specific plantei de cannabis, cu cantitatea de 14,5 grame, care potrivit raportului de expertiză nr. XXXXX din 11.09.2019, reprezintă marihuana, care se atribuie la substanțe stupefiante, adică droguri.

2. În cadrul percheziției efectuate la 22.08.2019, orele 09:00 la domiciliul lui Podlesnov Leontii din satul XXXXX, raionul XXXXX, au fost depistate și ridicate: - trei sacoșe din polietilenă cu masă vegetală uscată, mărunțită de culoarea verde, cu miros specific plantei de cannabis, cu cantitatea de 990 grame, 1002 grame, 995,3 5 grame, care potrivit Raportului de expertiză nr. XXXXX din 09.09.2019, reprezintă marihuana, care se atribuie la substanțe stupefiante, adică droguri.

Astfel, cantitatea totală a drogurilor păstrate, transportate și distribuite ilegal de către Podlesnov Leontii, care erau destinate înstrăinării ilegale terțelor persoane, constituie 6376,48 grame, și anume: 233,98 grame + 989,7 grame + 988,6 + 995,9 grame + 166,5 grame + 14,5 grame + 990 grame + 1002 grame + 995,3 grame, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Instanța de fond a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Podlesnov Leontii, a comis infracțiunea prevăzută de art. 2171 alin. (4), lit. d) Cod penal, individualizată prin „circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin păstrarea, transportarea și distribuirea acestora fără autorizație, săvârșită în proporții deosebit de mari”.

Tot el, Podlesnov Leontii, nedispunând de autorizație corespunzătoare, pe parcursul unei perioade nedeterminate de timp, a păstrat ilegal la domiciliul său din satul Cunicea, raionul Florești o armă de foc cu seria și numărul „XXXXX” și muniții, care au fost depistate și ridicate în cadrul percheziției efectuate la 22.08.2019, orele 09:00 la domiciliul său, într-un garaj, care potrivit Raportului de expertiză nr. XXXXX din 05.09.2019, se atribuie la categoria armelor de foc letale, fiind o armă modificată artizanal din armă de vânătoare de model „IJ-49”, cu două țevi lise, amplasate orizontal, calibrul 16, produsă în anul 1951, prin retezarea țevelor până la lungimea de 285 mm (conform datelor tehnice trebuia să fie de 750 mm) și retezarea patului până la lungimea de 195 mm, fiind utilă pentru efectuarea tragerilor, precum și paisprezece cartușe, care potrivit aceluiași

raport de expertiză, se atribuie la categoria munițiilor letale, fiind cartușe de calibrul 16, cu lovitură central, asamblate artizanal prin încărcarea tuburilor de cartuș de calibrul 16, cu alicele cu diametrul 4.5 – 4.7 mm, mitralii cu diametrul 7 – 8.7 mm și glote de tip de tip „Майера”, care sunt utile pentru trageri.

Astfel, instanța de fond a constatat că, prin acțiunile sale intenționate Podlesnov Leontii, a comis infracțiunea prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „păstrarea armei de foc și a munițiilor fără autorizația corespunzătoare”.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Aronov Roman în numele inculpatului Podlesnov Leontii, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Podlesnov Leontii să-i fie stabilită o pedeapsă în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal – în formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani, în aspectul legat de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau a analoagelor acestora, iar în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, pedeapsa în formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale.

3.1. În motivarea cererii de apel avocatul Aronov Roman a menționat că:

- pedeapsa închisorii pe un termen de 11 ani este una mult prea aspră și inechitabilă, în raport cu circumstanțele comiterii infracțiunii, dar și recunoașterea vinovăției de către inculpat, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor 6 sentimente de nedreptate, jignire și înrăire, dar și de neîncredere în lege, și poate duce la unele consecințe contrare scopului urmărit;

- pedeapsa închisorii numită inculpatului Podlesnov Leontii este una disproporțională, deoarece inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, nu are antecedente penale, este de o vârstă înaintată având 71 de ani, astfel că nu este rațională privarea acestuia de libertate, fiind posibilă aplicarea unei pedepse minime de 8 ani închisoare, cu aplicarea pedepsei complementare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Aronov Roman în numele inculpatului Podlesnov Leontii și menținută fără modificări sentința.

Termenul executării pedepsei stabilit lui Podlesnov Leontii urmând a fi calculat din momentul reținerii de către organele competente, cu

inclusiunea duratei aflării lui în stare de arest preventiv și arest la domiciliu din data de 22.08.2019, până la data de 08.11.2019.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului, Podlesnov Leontii, în baza dispoziției art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, individualizată prin „circulația ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, manifestată prin păstrarea, transportarea și distribuirea acestora fără autorizație, săvârșită în proporții deosebit de mari”, precum și a dispoziției art. 290 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „păstrarea armei de foc și a munițiilor fără autorizația corespunzătoare”.

De asemenea, instanța de apel a reținut că inculpatul Podlesnov Leontii, a recunoscut faptele incriminate în cadrul urmăririi penale, și în acest sens la etapa urmăririi penale a depus declarațiile respective.

Cu referire la circumstanțele sus citate, instanța de apel a remarcat că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că acestea sunt suficiente pentru a constata că fapta există, constituie infracțiunile prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) și art. 290 alin. (1) Cod penal, au fost comise de inculpat și este de natură să permită stabilirea pedepsei.

Instanța de apel a constatat că din conținutul apelului înaintat de către avocatul Aronov Roman în numele inculpatului Podlesnov Leontii, rezultă că legalitatea sentinței, este contestată doar sub aspectul individualizării pedepsei penale.

Instanța de apel a reținut că, deși inculpatul Podlesnov Leontii vina și-a recunoscut-o, culpa inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) și art. 290 alin. (1) Cod penal, se confirmă și prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, și anume: declarațiile martorului Cebotari Ștefan date în cadrul ședinței instanței de fond; declarațiile martorului Cerchez Ion date în cadrul ședinței instanței de fond; declarațiile martorului cu datele de identitate cifrate Bulgaru Valeriu date în cadrul ședinței instanței de fond; procesul-verbal privind controlul transiterii banilor din 24.07.2019, prin care investigatorului sub acoperire Bulgaru Valeriu, i-au fost transmise mijloace bănești în sumă de 3 000 lei, pentru a fi utilizați în cadrul achiziției de droguri de la Podlesnov Leontii; procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigație - achiziția de droguri și investigația sub acoperire 25.07.2019; procesul-verbal de ridicare din 24.07.2019, prin care de la investigatorul sub

acoperire, Bulgaru Valeriu au fost ridicată o sticlă din plastic cu volumul de 930 ml cu inscripția „Lapte pasteurizat”, în care se afla substanța vegetală de culoare verde asemănătoare cu marihuană, care au fost procurate de la Podlesnov Leontii; raportul de expertiză nr. XXXXX din 09.08.2019; procesul-verbal de consemnare a măsurilor speciale de investigații din 24.07.2019; procesul-verbal privind examinarea descifrărilor convorbirilor telefonice din 10.08.2019, potrivit căruia s-a efectuat analiza descifrărilor convorbirilor telefonice de intrare-ieșire a nr. telefon XXXXX. Astfel, s-a stabilit că numărul menționat aparține lui Podlesnov Leontii, originar din XXXXX, s. XXXXX. Astfel, s-a stabilit că la 24.07.2019, orele 08:45 și 09:14, s-a aflat în celula Bariera Sculeni din mun. Chișinău, unde a contactat cu investigatorul sub acoperire; informația cu privire la descifrările telefonice convorbirilor telefonice de intrare-ieșire, efectuate de pe telefonul mobil nr. XXXXX, utilizat de către Podlesnov Leontii, recunoscute și anexate la materialele cauzei penale în calitate de mijloc material de probă prin Ordonanța din 10.08.2019; procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație din 29.08.2019; discul cu discuții stenografiate a discuțiilor de pe cartela SIM-XXXXX, utilizat de Podlesnov Leontii; procesul-verbal de percheziție din 22.08.2019; raportul de expertiză nr. XXXXX din 11.09.2019; raportul de expertiză nr. XXXXX din 09.09.2019; raportul de expertiză nr. XXXXX din 05.09.2019; procesul-verbal de examinare a obiectului din 10.10.2019, precum și examinarea corpurilor delictive.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 95 și art. 101 Cod de procedură penală prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportate la declarațiile date de inculpat în cadrul ședinței de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului, Podlesnov Leontii, încadrarea juridică corectă și anume în baza art. 217¹ alin. (4), lit. d), și art. 290 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a remarcat că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel. Pe această linie de concluzie, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Considerentele primei instanțe sânt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel faptele acestuia, reținute prin sentință, întrunesc elementele

constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (4), lit. d), și art. 290 alin. (1) Cod penal.

În atare situație, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componentelor ale infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) și art. 290 alin. (1) Cod penal.

Astfel, examinând aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform cerințelor din articolul 409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că nu există temeii de a interveni în sentință.

Referitor la solicitările părții apărării privind aplicarea unei pedepse penale mai blânde în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că motivele invocate de către apelant nu și-au găsit confirmare, din care considerente careva temeieri de a interveni în sentința primei instanțe nu s-au atestat, iar sub egida a asemenea împrejurări instanța de apel a reținut că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

Potrivit art.394 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să motiveze: lit. a) stabilirea pedepsei cu închisoare, dacă sancțiunea legii penale prevede și alte categorii de pedepse mai ușoare; lit. b) aplicarea unei pedepse mai ușoare decât cea prevăzută de lege (art.79 alin.(1) Cod Penal); lit. c) aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei sau aplicarea altor categorii de liberare 14 de pedeapsa penală, prevăzute în art.89 Cod Penal, precum și a liberării de răspundere penală conform art.55 Cod Penal.

În acest sens, instanța de apel a reiterat și prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată, inclusiv în partea stabilirii pedepsei, instanța trebuie să indice motivele pe care se fondează pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual (H. c. Belgiei (1987)).

În acest context, instanța de apel a invocat că pedeapsa penală privativă de libertate aplicată inculpatului, Podlesnov Leontii, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217¹ alin. (4), lit. d) și art. 290 alin. (1) Cod penal, este una legală, iar motivele invocate de avocat în apel sunt lipsite de substrat factologic și juridic.

Mai mult, instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Podlesnov Leontii, constată că,

instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunilor comise, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a notat că, „prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedepsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. Adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune”.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a reținut că, instanța de fond motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea pedepsei minime prevăzute de sancțiunile componentei infracțiunii comise de către inculpatul Podlesnov Leontii, cu izolarea acestuia de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare.

În situația dată, instanța de apel a ajuns la concluzia că pedeapsă aplicată inculpatului este oportună și binevenită, având în vedere că inculpatul, prin aplicarea pedepsei penale numite, urmează să conștientizeze fapta comisă, pentru a evita asemenea circumstanțe pe viitor, or, faptul că Podlesnov Leontii anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, fapt care îl caracterizează din punct de vedere negativ, predispus de comiterea noi infracțiuni.

Mai mult din conținutul apelului avocatului, cât și a materialelor cauzei penale se constată că apelantul a invocat aceleași afirmații pe care le-a făcut în fața instanței de fond și la care aceasta a răspuns detaliat, respectându-se dreptul la un proces echitabil a părților, inclusiv sub aspectul motivării hotărârii de condamnare, sentința conținând răspunsuri amănunțite cu privire la fiecare argument invocat de părți, permițând părților să utilizeze eficient dreptul de apel.

Pertinentă în acest sens este și jurisprudenței CtEDO care a statuat că noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță care și-a motivat hotărârea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse

judecății. (Hotărârea CEDO privind cauza Boldea împotriva României, din 15.02.2007.

Din conținutul hotărârii contestate se constată că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate din motiv că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor în cauză soluționând toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de condamnare, adoptând o hotărâre conformă cerințelor legii.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Aronov Roman în numele inculpatului Podlesnov Leontii, prin care, invocând ca temei de drept prevederile *art. 427 alin. (1) pct. 6* Cod de procedură penală, a solicitat casarea integrală a sentinței și deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri prin care Podlesnov Leontii, să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (3) lit. f) - (4) lit. d) Cod penal și a-i numi pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani în aspectul legat de circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, precum și recunoscut vinovat pentru comiterea infracțiunii prevăzută art. 290 alin. (1) Cod penal și a-i numi pedeapsă în formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale.

5.1. În motivarea recursului ordinar, avocatul Aronov Roman în numele inculpatului Podlesnov Leontii a menționat că:

- poziția primei instanțe în aspectul legat de stabilirea pedepsei în privința lui Podlesnov Leontii, este absolut greșită și chiar periculoasă pentru pronunțarea unei sentințe întemeiate și legale în lumina scopului legii penale, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, corespunzător apărare consideră că pedeapsa solicită de procuror este prea aspră;

- toate argumentele și motivația invocată de către Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, în sprijinul pedepsei criticate nu reflectă în niciun mod caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele nu au fost examinate de prima instanță, iar apărarea le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței;

- instanța de fond n-a argumentat corect și just motivele admiterii sau respingerii unor probe, pe ce circumstanțe de fapt și de drept s-a călăuzit la pronunțarea sentinței de condamnare, în baza căror temeiuri a ajuns la concluzia privind pedeapsă în privința lui Podlesnov Leontii sub formă de

închisoare pe un termen de 11 ani cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip închis;

- instanța de primul grad incorect a invocat faptul că corectarea inculpatului este posibilă doar cu închisoare reală pe un termen de 11 ani cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip închis, deoarece acest temei, în mod vădit, nu corespunde circumstanțelor obiective de fapt invocate și nu se colaborează cu ansamblul materialului probator acumulat în cauză;

- având în vedere lipsa circumstanțelor agravante în vinovăția inculpatului, precum și recunoașterea vinovăției în cele comise, avocatul concluzionează că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse minimale, apărare apreciind pedeapsa aplicată ca una echitabilă și proporțională faptei comise de către inculpat, stabilindu-i o pedeapsă propusă mai sus de către partea de apărare. Or, în formarea convingerii sale, partea apărării a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv întreaga conduită a lui Podlesnov Leontii în timpul judecății, precum și aspectele ce privesc personalitatea dânsului, bazându-se pe materialele cauzei administrate;

- partea motivată a sentinței din 03 martie 2020 în aspectul legat de pedeapsă stabilită se caracterizează prin imprecizii cu privire la detaliile esențiale ale situației de fapt. În așa mod, pedeapsa penală adusă inculpatului contravine, în mod evident, dreptului garantat prin art. 385 Cod de procedură penală;

- instanța de fond nu a invocat temeiuri al stării de fapt și de drept în baza cărora lui Podlesnov Leontii îi poate fi imputată condamnarea pe un termen de 11 ani, pe când potrivit cu art. (1) alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată;

- la etapa examinării cauzei penale actuale în primă instanță, nu a fost ținut cont de aceste prevederi și, prin urmare instanța a încălcat grav principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale în cazul lui Podlesnov Leontii, fapt ce confirmă că cercetarea penală a dosarului dat în judecată a fost efectuată superficial și unilateral;

- instanță nu și-a întemeiat soluția pe prevederile art. 75 Cod penal;

- instanța judecătorească nu poate să se limiteze la enumerarea în sentință a probelor prin care se confirmă împrejurările ce au importanța pentru soluționarea justă a dosarului penal, dar este obligată să expună conținutul acestor probe și să le aprecieze după intimă ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a

tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ceea ce nu s-a făcut în cadrul cercetărilor judecătorești;

- instanța de fond, ignorând prevederile alin. (3) al art. 384 Cod de procedură penală, nu au întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a cerceta, sub toate aspectele, complet și obiectiv, circumstanțele cauzei pentru stabilirea unei pedepse obiective în sensul scopului legii penale;

- instanța de fond nu a examinat sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei și a neglijat în vederea determinării admisibilității, pertinenței, concludenței, veridicității și utilității probelor existente în cauză, nu s-a pronunțat deloc asupra motivelor invocate de partea apărării în vederea condamnării inculpatului cu pedeapsă echitabilă în sensul art. 75 Cod penal;

- instanța de fond, contrar prevederilor citate a ajuns la concluzia greșită privind stabilirea pedepsei criticate în privința inculpatului, fără ca să se expună corect asupra circumstanțelor concrete ale cauzei și probelor administrate în cadrul judecării dosarului pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procuror, prin care a invocat că lipsesc temeiuri de casare și se constată inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 1), 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală sau recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că partea apărării indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra

tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivele și temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază”*.

Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că aceste afirmații nu și-au găsit confirmarea, deoarece, reieșind din lucrările dosarului, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată și-a întemeiat soluția de respingere a apelului declarat de către partea apărării, cu menținerea sentinței primei instanțe prin care Podlesnov Leontii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.217¹ alin.(4) lit. d), 290 alin.(1) Cod penal, concluzie la care a ajuns instanța de apel în urma verificării probelor apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală și a circumstanțelor cauzei, conformându-se cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, a emis o decizie care cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, și în partea contestată de către avocatul Aronov Roman în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în respectiva decizie.

Colegiul penal menționează că soluția instanței de apel privind menținerea sentinței primei instanțe prin care Podlesnov Leontii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.art.217¹ alin.(4) lit. d), 290 alin.(1) Cod penal, iar în conformitate cu prevederile art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni i-a fost stabilită pedeapsa definitivă în formă de închisoarea pe un termen de 11 ani, este una corectă și argumentată, motivare pe care instanța de recurs o însușește, astfel respingând alegațiile apărării precum că, instanțele nu au examinat corect și just fondul cauzei, nu au stabilit veritatea social-juridică, iar prin aplicarea unei pedepse neechitabile a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil, or, instanța de apel a reținut că exigențele art. 6 CEDO au fost respectate din motiv că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor în cauză soluționând toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de condamnare, adoptând o hotărâre conform cerințelor legii.

Instanța de recurs, potrivit textului deciziei atacate, constată prezența unei motivări suficiente de către instanța de apel a hotărârii adoptate, în

conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Decizia atacată cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la menținerea sentinței, expunându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în cererea de apel.

Prin urmare, verificând hotărârea atacată, Colegiul penal apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

În opinia Colegiului, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs invocat de către partea apărării prin prisma pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanțele de fond și-au motivat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilind justificat că recunoașterea vinovăției inculpatului a fost apreciată prin faptul examinării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală prin reducerea cu o treime a limitelor de pedepse, în temeiul art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și nu poate fi recunoscută ca circumstanță atenuantă.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, avocatul Aronov Roman își exprimă dezacordul și cu faptul că, pedeapsa aplicată este prea aspră, insistând asupra aplicării unei pedepsei minimale în privința inculpatului Podlesnov Leontii. Astfel, instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele. Și în acest caz, Colegiul penal apreciază soluția adoptată ca fiind una întemeiată, la adoptarea căreia instanța de apel a acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal. La soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului și nu au admis careva erori, fiind aplicată conform prevederilor art. 84 alin.(1) Cod penal corect pedeapsa definitivă.

Recurentul invocă dezacordul cu individualizarea pedepsei inculpatului de către instanța de apel, și anume în latura penală în partea neaplicării unei pedepse minimale în condițiile legii, insistând asupra aplicării unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani.

Colegiul penal la acest capitol constată că, raportând soluțiile oferite de practica judiciară constantă la circumstanțele cauzei deduse judecății, instanțele de fond au efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului, care indică, că săvârșirea faptei nu se datorează unui concurs accidental de împrejurări și că, pentru îndreptarea inculpatului, este necesară executarea efectivă a pedepsei.

Cu referire la aceste critici, instanța de recurs relevă că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Colegiul reține că, în cauza dată, inculpatul a recunoscut săvârșirea infracțiunilor imputate și a solicitat de a fi judecată cauza pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, aplicând prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către prima instanță, beneficiază de reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

În continuare, luând în considerație faptul că inculpatul Podlesnov Leontii, a acceptat judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, acesta beneficiază de o reducere cu 1/3 a limitelor prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

În prezenta speță, Colegiul atestă că, inculpatul Podlesnov Leontii, a fost condamnat în baza art. 217¹ alin.(4) lit. d) Cod penal, la 10 ani închisoare, iar în baza art. 290 alin.(1) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare, conform prevederilor art. 84 alin(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, lui Podlesnov Leontii i-a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de 11 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita activitate legală de gestionare a drogurilor, etnobotanicelor, a analogilor acestora, precum și a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 ani.

La caz, analizând pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani, aplicată inculpatului Podlesnov Leontii, Colegiul penal a stabilit că aceasta se încadrează în limitele prevăzute de art. art. 217¹ alin.(4) lit. d), 290

alin.(1) Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, cu aplicarea art. art. 84 alin.(1) și prin urmare instanțele de fond nu au comis nici o eroare de drept la individualizarea pedepsei, iar dezacordul părții apărării cu pedeapsa stabilită ce se încadrează în limitele legale, nu poate constitui în sine un argument verosimil și justificat pentru susținerea temeiului de drept invocat pentru casarea hotărârii atacate.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la individualizarea pedepsei și îndeosebi a modalității de executare a acesteia, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, precum și prevederilor art. 76 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și resocializare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, sunt nejustificate alegațiile recurentului privind efectuarea contrară prevederilor legale de către instanța de apel a unei individualizări a pedepsei în privința lui Podlesnov Leontii, or, avocatul Aronov Roman nu a expus care anume prevederi legale au fost eronat aplicate și în ce a constatat concret eroarea admisă de către instanța de apel la individualizarea executării pedepsei.

Colegiul penal, suplimentar, menționează și faptul că pedeapsa stabilită, corespunde și prevederilor Recomandării Comitetului de Miniștri referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate, adoptate la 19 ortombrie 1992, aceasta fiind corespunzătoare sancțiunii și totodată proporțională gravității infracțiunii comise, precum și situației personale a făptașului.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Aronov Roman în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui *Podlesnov Leontii XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 29 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda